

ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร

คมแก้ว พิมพ์สิงห์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศและประสบการณ์ในการทำงาน ใน 5 ด้าน คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และด้านการส่งต่อนักเรียน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครู ในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตรฐาน ประมาณค่า 5 ระดับ และแบบตรวจสอบรายการ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูที่มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการส่งเสริมนักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด
2. ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

.....
*นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คำสำคัญ

ความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร

ความนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรม ในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข(มาตรา 6) และแนวทางการจัดการศึกษายังได้ให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนทุกคนโดยยึดหลักว่า ทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนatanเองได้ และ ถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ(มาตรา 22) ในการจัดการศึกษาต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา ซึ่งเรื่องหนึ่งที่กำหนดให้ดำเนินการคือเรื่องความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข(มาตรา 23) ทั้งนี้การจัดการกระบวนการเรียนให้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ผู้เรียนรู้จักประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาให้รู้จักคิดเป็นทำ เป็น อีกทั้งมีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนทุกฝ่ายเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ (สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2544, น. 2)

ท่ามกลางภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจ ความผกผันทางการเมือง ความผูกร้อนทางวัฒนธรรม และความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตของทุกคน ทุกเพศ ทุกวัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวัยรุ่น เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทุกด้าน โดยธรรมชาติของวัยรุ่นต้องการการยอมรับ ต้องการหาเอกลักษณ์ของตนเองมีความอ่อนไหวทางจิตใจ หากรู้เท่าทันหรือปรับตัวไม่ได้ จะเป็นเหตุให้เสี่ยงต่อการเกิดอันตรายต่อการพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม และวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวังนั้น จากการดำเนินการด้วยการส่งเสริมสนับสนุนแล้ว การป้องกันและการช่วยเหลือแก้ปัญหาต่างที่เกิดขึ้นกับนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วในทุกมิติ ทั้งด้านการสื่อสารเทคโนโลยี ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาระบาดของยาเสพติด ปัญหาครอบครัว ปัญหาการแข่งขันทุกรูปแบบ ล้วนก่อให้เกิดทุกข์ ความวิตกกังวลและความเครียด การปรับตัวไม่เหมาะสม ที่เป็นผลต่อสุขภาพจิตและสุขภาพกาย

ของคนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งก่อให้เกิดภาวะวิกฤตทางสังคม(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547, น.3-4)เยาวชนได้รับผลกระทบอย่างหนัก จึงต้องการการดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ต้องการคำแนะนำปรึกษาอย่างมีเทคนิควิธี บางครั้งก็ยังต้องการความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาที่ผ่านเข้ามาในชีวิตอย่างเร่งด่วน อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด เป็นผู้ทำหน้าที่ดังกล่าวแทนพ่อแม่ ผู้ปกครอง เมื่อเด็ก ๆ อยู่ที่โรงเรียนการดูแลช่วยเหลือให้นักเรียนรู้จักการดำเนินชีวิต เพื่อให้มีชีวิตได้อย่างมีความสุขท่ามกลางภาวะสังคมที่เปลี่ยนแปลง จึงเป็นภารกิจสำคัญอย่างหนึ่งของโรงเรียนในการป้องกันแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างยั่งยืน (สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2544, น. ก)

การศึกษามีความสำคัญต่อความเจริญของประเทศชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโลกปัจจุบันได้ก้าวเข้าสู่โลกโลกาภิวัตน์อย่างรวดเร็ว ด้านอิทธิพลของความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการด้านการสื่อสาร โทรคมนาคมและเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีเครือข่ายโยงใยไปทั่วโลก ที่ให้สังคมเป็นสังคมแห่งข่าวสารข้อมูลโลก ถูกหล่อหลอมเป็นหนึ่งเดียวเปรียบประหนึ่งเป็นหมู่บ้านโลก กิจกรรมทุกด้านไม่ว่าเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมือง การศึกษา สิ่งแวดล้อม ถูกโยงเข้าถึงกัน(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2539, น. 7) การก้าวสู่ยุคโลกาภิวัตน์เป็นโอกาสสร้างปัญญาและศักดิ์ศรีของประเทศชาติ ซึ่งจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญต่อการพัฒนาระบบสำคัญ ได้แก่ ระบบการเมือง ระบบสังคม และระบบเศรษฐกิจ (ภิรมย์ยา อินทรกำแหง, 2544, น.29) คุณภาพของคนเป็นตัวแปรสำคัญในการพัฒนาประเทศในทุกๆด้านและซึ่งความได้เปรียบ ในการแข่งขันกับนานาประเทศในยุคโลกาภิวัตน์ ไม่ใช่โลกที่จะประชันกันด้วยอาวุธแต่ประชันกันด้วยกำลังปัญญา คุณภาพของทรัพยากรมนุษย์จึงเป็นเหตุและปัจจัยในการพัฒนาประเทศใน ยุคโลกาภิวัตน์ การศึกษาเป็นวิธีพัฒนาคุณภาพทรัพยากรมนุษย์ เพื่อนำประเทศชาติเข้าสู่ ยุคโลกาภิวัตน์อย่างมีศักดิ์ศรี (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2539, น.11)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทำหน้าที่รับผิดชอบจัดการศึกษาและดำเนินการจัดทำมาตรฐานระบบดูแลนักเรียน โดยศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับระบบช่วยเหลือดูแลนักเรียนแนะแนวจิตวิทยามาตรฐาน และการแนะแนวเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสังเคราะห์ จัดทำเป็นมาตรฐานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มรรถะบวนการทำงานที่มีระบบ มีความชัดเจน มีการประสานงานความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน รวมทั้งมีวิธีการ กิจกรรมและเครื่องมือต่างๆที่มีคุณภาพใน

การดูแลช่วยเหลือนักเรียน อันจะส่งผลให้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนประสบความสำเร็จต่อไป สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาและส่งเสริมคุณภาพการเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 1 (ป.1-ป.3) ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4-ป.6) ช่วงชั้นที่ 3(ม.1-ม.3) ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4-ม.6) มีภารกิจในการช่วยเหลือดูแลนักเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ด้านคือ 1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2. ด้านการคัดกรองนักเรียน 3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน 4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และ 5. ด้านการส่งต่อนักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2547, น.1-2)

โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร มีนักเรียนหลายระดับคือ ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนได้จัดการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในระดับหนึ่งและจัดการศึกษาข้อมูลในการปฏิบัติงานปกครองนักเรียนพบว่า นักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลายมีพฤติกรรมที่มีปัญหามากกว่าในระดับอื่น และจากการวิเคราะห์สภาพความพร้อมพื้นฐานของโรงเรียนในด้านต่างๆ เช่น ด้านปริมาณและด้านคุณภาพบุคลากร ด้านงบประมาณ ทำให้พบจุดอ่อน จุดแข็งในด้านต่างๆ โดยเฉพาะในด้านปกครองนักเรียน ซึ่งจากการศึกษาปัญหาของงานปกครอง พบว่านักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่เกิดความเครียด อันเป็นต้นเหตุแห่งปัญหาต่างๆ เช่น การหนีเรียน การแต่งกาย ความประพฤติไม่เหมาะสม สาเหตุความเครียดของนักเรียนเกิดจากปัจจัย 2 ประการ คือปัจจัยภายใน เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของต่อมต่างๆภายในร่างกายและปัจจัยภายนอกอันเกิดจากสังคมภายนอกและสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นปัจจัยทางด้านสังคม จะเป็นสาเหตุทำให้เกิดความเครียดมากกว่าการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย การเผชิญกับปัญหาต่างๆข้างต้น ทำให้นักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนปลาย ต้องพยายามปรับตัว เพื่อจัดการกับปัญหาความขัดแย้ง ความคับข้องใจ เพื่อปรับสภาพจิตใจเข้าสู่ภาวะปกติ การวิเคราะห์สภาพปัญหาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร เพื่อจัดทำแผนยุทธศาสตร์โดยใช้เทคนิค SWOT พบว่าจุดอ่อนประการสำคัญของโรงเรียน คือ โรงเรียนอยู่ในชุมชนที่มีสภาพแวดล้อมค่อนข้างแออัด ทำให้นักเรียนมีปัญหาทางด้านสภาพแวดล้อมในการใช้ชีวิตประจำวัน จึงทำให้นักเรียนไม่มีคุณภาพ ซึ่งจากปัญหาดังกล่าว โรงเรียนได้กำหนดเป็นแผนยุทธศาสตร์ โดยมีเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาให้นักเรียนให้มีความพร้อมด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม สติปัญญา มีคุณธรรมจริยธรรม และชีวิตที่สงบสุข

การพัฒนาหลักการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือในโรงเรียนปัญหาที่พบประการแรกคือครูซึ่งเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยังขาดความรู้ความเข้าใจความสามารถ และเทคนิคกระบวนการดำเนินงาน ในด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ซึ่งพบว่าโรงเรียนยังขาด การจัดเก็บข้อมูลที่เป็นระบบข้อมูลไม่เพียงพอกับการคัดกรองนักเรียน เนื่องจากมีปัญหา ในการติดตามข้อมูลจากนักเรียนและข้อมูลที่โรงเรียนมีอยู่กระจัดกระจาย ไม่ประสานกัน รวมถึงการคัดกรองนักเรียน พบว่าครูยังขาดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการ คัดกรองนักเรียน ที่จัดนักเรียนออกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา โดยการใช้ระเบียบวินัยและแบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน SDQ (The Strengths and Difficulties Questionnaire) และ ในด้านการส่งเสริมนักเรียน ได้ดำเนินการจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) แต่ครูที่ปรึกษาขาดความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ และเทคนิควิธีการจัดกิจกรรมโฮมรูมให้มีประสิทธิภาพ ส่วนการจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครอง นักเรียน Classroom meeting พบว่าโรงเรียนได้ดำเนินการแล้วผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร ในส่วนของการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน โรงเรียนได้ดำเนินการช่วยเหลือนักเรียนโดยการให้การปรึกษาเบื้องต้น และจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาด้วยกิจกรรม 5 ลักษณะ คือ กิจกรรมเสริมหลักสูตร การใช้กิจกรรมในห้องเรียน การใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน การใช้กิจกรรมซ่อมเสริม และการใช้กิจกรรมสื่อสารกับผู้ปกครอง ด้านการส่งต่อนักเรียน โรงเรียนมีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหา และยากต่อการช่วยเหลือหรือช่วยเหลือแล้วพฤติกรรมของนักเรียนไม่ดีขึ้น จึงส่งต่อภายในโรงเรียนเช่นส่งต่อให้ครูฝ่ายแนะแนว แต่กระบวนการส่งต่อยังขาดการประสานงานที่ดี ผ่านหลักฐานข้อมูลการส่งต่อที่ชัดเจน และขาดการรายงานการปรับพฤติกรรมหลังการดำเนินการแก้ไขพฤติกรรมแล้ว ประการต่อมาก็คือ ครูที่ปรึกษาในโรงเรียนบางส่วน ยังขาดความตระหนักถึงความสำคัญในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งจำเป็นที่จะต้องมีการกระตุ้นและการสร้างความตระหนักในความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้มีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน มีความสุขที่จะพัฒนานักเรียนในทุกด้าน และอีกหนึ่งปัจจัยคือครูมีภาระงานที่รับผิดชอบมาก ทำให้ไม่มีเวลาในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างเต็มที่ และขาดการสนับสนุนการติดตามงาน การตรวจสอบ อย่างจริงจังจากฝ่ายที่รับผิดชอบและฝ่ายบริหาร

ผู้วิจัย จึงมีความสนใจที่จะศึกษาคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการระบบ

ดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นข้อมูลในการนำไปปรับปรุง พัฒนาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ให้มีคุณภาพที่ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศและประสบการณ์ในการทำงาน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ซึ่งครอบคลุมภาระหน้าที่ตามองค์ประกอบสำคัญของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน 5 ด้านดังนี้ 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน 3) ด้านการส่งเสริมนักเรียน 4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และ 5) การส่งต่อนักเรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2559 จำนวน 250 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2559 จำนวน 100 คน ได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie และ Morgan

ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น คือ สถานภาพของครู ได้แก่ เพศ และประสบการณ์ในการทำงาน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร
ใน 5 ด้าน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ ครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2559 จำนวนทั้งสิ้น 100 คน โดยใช้ตารางของ KrejciecและMorgan โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาดัชนีความสอดคล้อง(Index of Congruence : IOC)ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 และค่าความเชื่อมั่นใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา(Alpha Coefficeint) ตามวิธีของคอนบาค(Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.917 โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือ 1. ข้อมูลส่วนบุคคล 2. เนื้อหาที่จะทำการวิจัย 3. ข้อเสนอแนะเป็นคำถามปลายเปิด ใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติด้วย t-test แบบ Independent และ ANOVA (One-wayanalysis of variance) สำหรับตัวแปรเพศและประสบการณ์ในการทำงาน

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่าง 100 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยมีประสบการณ์มากกว่า 10 ปีขึ้นไปมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ประสบการณ์ 5-10 ปี และ น้อยกว่า 5 ปีตามลำดับ
2. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ครูมีความคิดเห็น โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

4. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร พบว่า ประเด็นที่น่าสนใจควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดเท่ากัน โดยมีความคิดเห็นด้านรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมากที่สุด รองลงมาเท่ากันสองด้านคือ ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา รองลงมาด้านการคัดกรองนักเรียน และ อันดับสุดท้ายคือ ด้านการส่งต่อนักเรียน ซึ่งอภิปรายในแต่ละด้านได้ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยภาพรวมและรายข้อมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือครูสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในด้านการเรียน เช่นการตั้งใจเรียนการมาโรงเรียนการขาดเรียน ฯลฯ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลเป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์ผู้เรียนเบื้องต้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สะอาด ชันอาสา (2550) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพการเยี่ยมบ้านนักเรียนของครูตามระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโรงเรียนทุ่งหลวงพลับพลาไชย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ครูและผู้ปกครองนักเรียนมีความคิดเห็นต่อสภาพการเยี่ยมบ้านนักเรียนของครู

ตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในระดับมาก ได้แก่ รับผลการเรียนของนักเรียน บอกข้อมูลทางบ้านของนักเรียนให้แก่ครูที่ปรึกษา สังเกตพฤติกรรมนักเรียน และรับฟังสัมภาษณ์นักเรียนของครูที่ปรึกษาตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอยู่ในระดับมาก เพราะเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการดูแลนักเรียนโดยตรง ทำให้ครูรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ทุกด้านเช่น ร่างกาย จิตใจ ความสามารถทางด้านสติปัญญาและอารมณ์ และปัญหาต่างๆ ของนักเรียน จะสามารถทำให้ครูพัฒนานักเรียนได้อย่างเหมาะสม ซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพของเด็ก

ด้านที่ 2 ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยภาพรวมและรายชื่อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูตรวจสุขภาพร่างกายเช่นความผิดปกติของร่างกายโรคประจำตัว น้ำหนัก ส่วนสูง และความสะอาดของร่างกาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะได้คัดกรองนักเรียนตามกลุ่มต่างเสียงต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญศรี นิตยา (2551) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหาการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4 ผลการวิจัยพบว่า ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และรายชื่ออยู่ในระดับมากทุกข้อและข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดมากใน 3 อันดับแรกคือ ครูสามารถให้ข้อมูลของนักเรียนที่ตนเองรับผิดชอบได้ รองลงมาคือ โรงเรียนมีข้อมูลนักเรียนเป็นปัจจุบันและสามารถอ้างอิงได้ และครูมีบันทึกข้อมูลของนักเรียนทุกคนที่ตนเองรับผิดชอบในระเบียบเหมาะสม ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ โรงเรียนมีการรวบรวมข้อมูลนักเรียนเพิ่มเติมจากผู้ปกครองนักเรียนและชุมชน จึงสรุปได้ว่า การคัดกรองนักเรียนเป็นสิ่งที่สำคัญครูมีบทบาทในการคัดกรองในการติดต่อสื่อสาร มีความสัมพันธ์และยอมรับกับผู้เกี่ยวข้องมากในการคัดกรองนักเรียนและเป็นผู้ใกล้ชิดกับนักเรียน ในการแก้ไขปัญหาให้นักเรียนให้มีประสิทธิภาพ

ด้านที่ 3 ด้านการส่งเสริมนักเรียน โดยภาพรวมและรายชื่อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูเชิญผู้ปกครองนักเรียนมาร่วมประชุมทุกภาคเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ปกครองเข้าใจนโยบายของโรงเรียนในการดูแลนักเรียนและได้ทราบข้อมูลของนักเรียนในทุกด้านซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภุศศักดิ์ บัวดี (2552) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมในการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

โรงเรียนกุฉินทราวิทยา อําเภอกุฉินทรา จังหวัดพะเยา ผลการวิจัยพบว่า ด้านการส่งเสริมนักเรียนอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะในด้านการร่วมจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน

ครอบคลุมเนื้อหาและส่งเสริมพฤติกรรมนักเรียน ซึ่งอาจเป็นเพราะว่าการวางแผนด้านการส่งเสริมนักเรียนได้เตรียมการเป็นอย่างดีในการส่งเสริมนักเรียนตลอดถึงการจัดลำดับความสำคัญของเป้าหมายการดำเนินงานในด้านนี้ จึงสรุปได้ว่า การส่งเสริมนักเรียนเป็นสิ่งที่สำคัญที่ทำให้ครูได้ส่งเสริมสนับสนุนนักเรียนตามความสามารถและความถนัดของตนเองทำให้นักเรียนได้แสดงศักยภาพของตนเองได้อย่างถูกต้องและเกิดประสิทธิภาพที่ดี ที่มีผลต่อการพัฒนานักเรียนให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

ด้านที่ 4 ด้านการป้องกันและแก้ปัญหา โดยภาพรวมและรายข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูจัดกิจกรรมชุมนุมที่นักเรียนสนใจ เช่น ชุมนุมดนตรีสากล ชุมนุมสะสมแสดมปีๆ และครูติดตามดูแลเอาใจใส่นักเรียนอย่างใกล้ชิด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการป้องกันและการเฝ้าระวัง พฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นกับตัวนักเรียน หรือพฤติกรรมที่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมและการเรียนในการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกษมสุข อันตระ โลก (2557) ได้ศึกษาการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสว่างแดนดิน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 23 ผลการวิจัยพบว่าด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายด้าน ครูที่ปรึกษามีการวางแผนการให้คำปรึกษาเบื้องต้น การจัดกิจกรรมส่งเสริมและการสื่อสารกับผู้ปกครองนักเรียนมีกิจกรรมป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาของนักเรียน จึงสรุปได้ว่าการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนครูจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับปัญหาให้หลากหลายเช่น กิจกรรมการสอนซ่อมเสริม กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน กิจกรรมการเยี่ยมบ้าน มีการติดตามผลการดูแลช่วยเหลือและแก้ไขให้มีพฤติกรรมดีขึ้น การป้องกันและแก้ไขปัญหาคือเป็นสิ่งสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนานักเรียนให้บรรลุจุดมุ่งหมายต่อไป

ด้านที่ 5 ด้านการส่งต่อนักเรียน โดยภาพรวมและรายข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูจัดหาหน่วยงานที่เป็นบุคคลที่จะให้การช่วยเหลือนักเรียน เช่น ครูแนะแนว ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครูหรือบุคลากรเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางสามารถช่วยเหลือนักเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บรรทม รวมจิตร (2553) ได้ศึกษาสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเวียงแก่นวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 4 ผลการวิจัยพบว่า ภาพโดยรวมของความพึงพอใจของนักเรียนต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการส่งต่ออยู่ในระดับมาก โดยครูที่

ปรึกษาได้ส่งต่อนักเรียนที่แก้ไขปัญหาไม่ได้ไปยังครูคนอื่น ครูแนะแนวหรือผู้ปกครอง ครูที่ปรึกษามีการประสานงานเพื่อติดตามครูที่รับช่วงเพื่อดูแลแก้ไขนักเรียนที่ถูกส่งต่อมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากด้วย จึงสรุปได้ว่าการส่งต่อนักเรียนครูต้องเอาใจใส่นักเรียนทั้งด้านการเรียนและด้านพฤติกรรมให้ทั่วถึงและต่อเนื่องมากกว่าเดิมและต้องหาแนวทางแก้ไขอย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเป็นสิ่งสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนานักเรียนให้บรรลุจุดมุ่งหมายต่อไป

2. จากผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ พบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน ครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครูที่มีเพศต่างกันส่วนใหญ่เป็นครูที่ปรึกษาโดยตรงได้มีการจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เหมือน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สะอาด ชันอาสา (2550) ได้ศึกษาสภาพการเยี่ยมบ้านนักเรียนของครูตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนทุ่งหลวงพลับพลาไชย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 พบว่า ครูที่มีเพศ ต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. ผลจากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครูที่มีประสบการณ์ที่ต่างกันได้รับการอบรมเพิ่มพูนความรู้และตระหนักในหน้าที่ของตนเองในการดูแลนักเรียนและประพฤติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญศรี นิตยา (2551) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหาการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4 พบว่า ครูที่มีระดับประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นในภาพรวมและราย ด้านไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

- 1.1 ด้านรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลทางโรงเรียนควรเอาใจใส่ดูแลในด้านรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลให้มากขึ้น
- 1.2 ด้านการคัดกรองนักเรียนทางโรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูทุกคนคัดกรองนักเรียนอย่างจริงจัง
- 1.3 ด้านการส่งเสริมนักเรียนทางโรงเรียนควรจัดกิจกรรมที่หลากหลายให้นักเรียน
- 1.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขทางโรงเรียนควรจัดให้มีกิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน
- 1.5 ด้านการส่งต่อนักเรียนทางโรงเรียนควรมีการติดตามดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูประจำชั้นและครูแนะแนว

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนเครือข่ายต่อไป
- 2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2544). **คู่มือแนะแนวเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา**. กรุงเทพฯ : วัชรินทร์การพิมพ์
- . (2546). **แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษา**. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2544) **คู่มือครูที่ปรึกษา ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน**. กรุงเทพฯ : ยูเรนีสมเมจกรุ๊ปจำกัด.
- . (2545). **คู่มือการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเด็กด้อยโอกาส**. อุบลราชธานี : โรงพยาบาล ศรีมหาโพธิ์.
- . (2546). **คู่มือการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนช่วงชั้นที่ 1-2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6)**. กรุงเทพฯ : สำนักงานกิจการ โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2543). ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการส่งเสริมและ
คุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชนโดยสถานศึกษา พ.ศ. 2543. กรุงเทพฯ :
กระทรวงศึกษาธิการ
- กิติภพ เกาแก้ว. (2547). การพัฒนาครูที่ปรึกษาในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนโรงเรียนละหานทรายรัชดาภิเษก อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์.
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- เกษมสุข อันตระโลก. (2557). การพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
โรงเรียนสว่างแดนดิน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 23. ค.ม.
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2544). คู่มือแนะแนวเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
กรุงเทพฯ : วัชรินทร์การพิมพ์.
- . (2546). แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษา.
กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- ชานินทร์ ศิลป์จารุ. (2550). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS.(พิมพ์ครั้งที่ 7).
กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- บรรทม รวมจิตร. (2553). การศึกษาสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
โรงเรียนเวียงแก่นวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 4. ครุศาสตรมหาบัณฑิต การบริหารการศึกษา.
- บุญประสพ กุลศรี. (2550). การพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนอนุบาลหนองวัวซอ อำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 1. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ประจักษ์ศักดิ์ บัวดี. (2552). การมีส่วนร่วมในการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนภูซางวิทยาคม อำเภอภูซาง จังหวัดพะเยา. ครุศาสตรมหาบัณฑิต การบริหารการศึกษา.
- พิชญ์มณฑนทีลีกำเนิด ไทย. (2544). รายงานการจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา. ม.ป.ท. (อัดสำเนา)
- พนม ล้อมอารีย์. (2529). แนะนำเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาสน.
- เพ็ญศรี นิตยา. (2551). สภาพและปัญหาการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4. ปรินญา

ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

ภิรมยา อินทรกำแหง. (2544). ระบบการจัดการเรียนการสอน. วารสารวิชาการ. มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม

ลักขณา สริวัฒน์. (2544). จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

สะอาด ชันอาษา. (2550). สภาพการเยี่ยมบ้านนักเรียนของครูตามระบบดูแลช่วยเหลือ

นักเรียนโรงเรียนทุ่งหลวงพลับพลาไชย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ร้อยเอ็ด เขต 2. การบริหารการศึกษา.

สุวรรณ บุญย์เพิ่ม. (2544). รายงานการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนสุวรรณ

พลับพลาพิทยาคม. กรุงเทพฯ: สำนักงานกรรมการสภาการศึกษาแห่งชาติ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2544). ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน

สังกัดกรมสามัญศึกษา. กรุงเทพฯ : วัชรินทร์การพิมพ์.

-----.(2546). การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้

วิกฤติสังคม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภา

-----.(2547) คู่มือการปฏิบัติงานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ:

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2539). แนวทางการประเมินคุณภาพภายใน

สถานศึกษา : เพื่อพร้อมรับการประเมินภายนอก. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี.

สำนักคณะกรรมการการศึกษาเอกชน.(2544). แนวปฏิบัติของพ่อแม่ผู้ปกครองในสถานศึกษา

เพื่อการปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อการปฏิรูปการเรียนรู้ตาม พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ 2542.

กรุงเทพฯ : สำนักคณะกรรมการการศึกษาเอกชน.

สำนักคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2545). การป้องกันและแก้ไขปัญหายา

เสพติดในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์.

อานนท์ นนทวัน. (2551). การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

พานพิทยาคมจังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สามขาวิชาการบริหาร

การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย